

CHRISTLICHE STIMME • CHRISTIAN VOICE • LA VOIX CHRETIENNE

ХРИСТІЯНСЬКИЙ ГОЛОС

УКРАЇНСЬКА ЦЕРКОВНА ГАЗЕТА • UKRAINISCHE KIRCHENZEITUNG

РІК ВИДАННЯ • JAHRGANG 74

БЕРЕЗЕНЬ • MARZ 2022 • Nr. 6 (3082)

MÜNCHEN • B 20409

**Бачачи твою проти полчищ сатанинських
смівість, всі чини ангельські з радістю
пішли вслід за тобою на битву за ім'я і славу
свого Владика, взиваючи: «Хто як Бог?»**

(з акафісту до св. Архистратига Михаїла)

24.02.2022 р. – ? Війна Росії проти України.....	3
07.03.2022 р. Був день дванадцятий... ..	4
07.03.2022 р. Про вибір	5
08.03.2022 р. Блаженніший Святослав розповів, як історики вже називають боротьбу українців.....	6
Це вітчизняна війна української нації з Росією	7
08.03.2022 р. Мирослав Маринович: «Я чую трупний запах путінського режиму».....	9
08.03.2022 р. Глава УГКЦ і митрополит РКЦ в Україні зустріли у Львові особистого посланця Папи Римського	10
08.03.2022 р. Записки волонтерки.....	12
Заява Апостольського Екзарха для українців візантійського обряду в Німеччині та Скандинавії під час пресконференції Німецької Єпископської конференції.....	13
09.03.2022 р. «Тримайтеся разом, бо в цьому наша сила», – о. Богдан Прах	15
10.03.2022 р. 15-ий день.....	17
11.03.2022 р. Потяг поїхав у бік Європейського Союзу	18
11.03.2022 р. Заклик Сергія Лойка	19
Молитва під час Великого Посту	20
11.03.2022 р. Тімоті Снайдер: Якби українці не воювали, світ був би набагато темніший	21
11.03.2022 р. Звернення Митрополита Львівського щодо публічного вживання нецензурної лексики.....	22
11.03.2022 р. Глава УГКЦ: «Україна має працювати і жити для того, щоб вистояти у цій війні»	22
11.03.2022 р. «Це – наша Хресна дорога: шлях, який маємо пройти!» – владика Венедикт Алексійчук.....	24
12.03.2022 р. У Мюнхені так багато України!.....	25
13.03.2022 р. Молитва.....	26
13.03.2022 р. Прогноз Френсіса Фукуями	27
13.03.2022 р. Глава УГКЦ: «Мене вражає позиція закордонної Російської Православної Церкви... і засмучує позиція патріарха Кирила»	29
14.03.2022 р. Концепція «Русского міра» – злочинна антихристиянська ересь: заява провідних теологів та ієрархів	30
14.03.2022 р. Молитва за Україну в час російської агресії.....	32
14.03.2022 р. Про наш найбільший капітал	33
14.03.2022 р. Глава УГКЦ у 19-й день війни: «Заохочую всіх до молитви і посту, щоб вигнати з України злого духа війни і всіх, що є його носіями»	34
15.03.2022 р. Ліза	35
16.03.2022 р. Росію виключили з Ради Європи	35
16.03.2022 р. Владика Богдан Дзюрах: «Сьогодні в Україні вирішується доля європейської цивілізації»	36
Сльози мої збери у Твій бурдюк... ..	42

Війна Росії проти України

24.02.2022 – ?
(2)

Автор: Александер Малаховський

БУВ ДЕНЬ ДВАНАДЦЯТИЙ...

07.03.2022 р.

Шукайте в Слові Господа сенсу та сили для життя, сили боротися за нього, сили вірити, надіятися і любити. о. Юрій Щурко

Триває дванадцятий день підступної війни росії проти Українського народу. Очманілі московити, попри величезні втрати, намагаються виконати завдання свого осатанілого та закомплексованого фюрера – путіна. У цьому страхітливому напруженні, як оскал сатани, лицемірний очільник РПЦ Гундяєв ще й благословляє цю сатанинську авантюру. Як наслідок, тисячі невинних життів є жертвами манії знелюднених московитів.

У цьому хаосі життя, сповненого болю й жахливих випробувань, християни розпочали Великий піст – духовне приготування до зустрічі з Воскреслим Христом у святі Господньої Пасхи.

Ритм богослужінь цих днів запрошує нас до відновлення свого зв'язку з Господом, духовної праці над собою, запрошує заново відкрити для себе Божий план для світу й людини. На Вечірні першого тижня Великого посту читаємо розповіді з книги Буття: про сотворення неба і землі, а також сотворення людини як вінця всього творіння, яка покликана реалізувати мудре та справедливе правління Бога в цьому світі.

Виносять вагітну жінку з-під уламків розбитого снарядами пологового будинку в Маріуполі

Наприкінці тижня, у п'ятницю, почуємо трагічну розповідь про гріхопадіння наших прародичів Адама і Єви, страшні наслідки якого досвідчуємо сьогодні. Цей болючий досвід ще більше повинен спонукати нас тягнутися до Господа, шукати в Його Слові сенсу та сили для життя, сили боротися за нього, сили вірити, надіятися і любити.

Атмосфера Великого посту, ритм богослужінь, а також такі аскетичні практики, як милостиня та піст, покликані допомогти нам не тільки зберегти нашу людськість, але й зробити крок уперед – стати кращими версіями самих себе. Час Великого посту допоможе нам краще утвердитися в наших цінностях, зблизитися з Богом і стати виrozumілишими одні до одних, звільнитися від страху та відчаю, у довірі вручити Господеві все наше життя.

Хай цей піст та усильна молитва приведе нас до перемоги та звільнення України від усіх ворогів! Молімося, не опускаймо рук, уповаймо на Господа, бо Він бачить наші терпіння й не віддасть наш народ на поталу!

З нами Бог!

Щиро Ваш у Христі – о. Юрій [Щурко] Джерело: сайт УКУ

XI

ПРО ВИБІР

07.03.2022 р.

І ще трішки, про вибір. На війні він постає різко, непередбачувано й часто неunikнено. І далі вже ти приймаєш якесь рішення, робиш якісь кроки, на щось зважуєшся, від чогось відмовляєшся.

У ці дні, мабуть, найбільше дивують і надихають люди, яких трапляється бачити. Поліцейські патрульні й жіночки-волонтерки, священники й водії, спецназівці й селяни з мисливською зброєю в руках. За цим якимось глибоко й чітко проступає обрис народу, який, урешті, відчув свою силу, силу своєї люті, але й силу своєї єдності. Не поділений між політиками електорат, а суспільство, з яким політики почали, зрештою, говорити відкрито й чесно. Дуже важливо зафіксувати нині цей момент взаємодовіри й взаємоповаги, щоби після перемоги спробувати його не втратити.

А на фото – мої друзі, харківські музиканти: Олег Каданов, Стас Бронішевський, Антон Бігменко, які 12 днів під обстрілами ганяють містом, розвозячи допомогу. Це теж про вибір. Припускаю, тут ідеться не так про відвагу (хоча це вона і є), як про совість (куди ж порядному музиканту без неї). Радий був зустрітись учора посеред Харкова. Побачимось на концертах.

Сергій Жадан, з ФБ

БЛАЖЕННІШИЙ СВЯТОСЛАВ РОЗПОВІВ, ЯК ІСТОРИКИ ВЖЕ НАЗИВАЮТЬ БОРОТЬБУ УКРАЇНЦІВ

08.03.2022 р.

Слава Ісусу Христу! Дорогі в Христі брати і сестри! Сьогодні 08 березня 2022 року, і Україна переживає тринадцятий день цієї жахливої війни. Те, що сьогодні відбувається на теренах нашої Батьківщини, деякі історики вже називають чудом над Дніпром. Подібно до того, як майже сто років тому відбулося чудо над Віслою, коли польське військо зупинило навалу червоної орди і відстояло незалежність, право на існування відродженій Польській державі.

Сьогодні те чудо над Дніпром творить наше українське військо, зупинивши навалу північного сусіда, який ступив на нашу землю, несучи розруху і смерть, намагаючись знищити волелюбний український народ.

Але силою любові до своєї Батьківщини, силою згуртованості українського народу ми здивували світ. Ми творимо чудо народу, який демонструє свою волелюбність на увесь світ. І дивує увесь світ.

Сьогодні ми особливо стоїмо в молитві, молячись за наше українське військо – за тих, хто відстоює мир в Україні, за тих, хто відстоює наше мирне населення, яке чи не найбільше потерпає від російської агресії.

Будинки пошкоджені артилерією в Чернігові.
Світлина: Дімітар Дількофф

Сьогодні в Україну, до Львова, прибуває особливий посланець Папи Франциска кардинал Конрад Краєвський. Таким чином Апостольська Столиця розпочинає особливу гуманітарну місію в Україні.

Ми хочемо сьогодні гідно зустріти нашого гостя і допомогти йому побачити рани України, допомогти, як просить його Святіший Отець, торкнутися ран Христа у тілі зраненого війною українського народу. Ми хочемо разом з ним побувати там, де сьогодні найважче. Сьогодні Україна знову ж таки перебуває в обставинах, коли мільйони людей зарухалися, коли наші жінки, діти вимушені залишити свої домівки. І Церква є і буде зі своїм народом. Буде там, де найважче, де найбільше потрібно нашої присутності, щоб обійняти цих людей, їм послужити, облегшити їм страждання, спричинені війною.

Я сьогодні хочу дуже подякувати усім, хто висловлює і виявляє діяльну любов і підтримку нашому народові. Хочу особливо подякувати католикам Молдови, зокрема владиці Антонієві Коші, єпископу Кишинєва, який зорганізував підтримку і прийом наших емігрантів, наших біженців, які опинилися на землях Молдови. Владико, дуже вам дякую! Дякую усім, хто сьогодні відкриває обійми перед жертвами російської агресії.

Усіх закликаю сьогодні: Моліться за Україну!

Звертаюся до світового співтовариства: зробіть усе, щоб зупинити це безумство! Бо на наших очах сьогодні розпинають Україну. Немає такої ночі щоби бомби не падали на голови мирних жителів. Разом зупинімо війну! Разом будьмо інструментами, зняряддям Божого миру в наших часах!

Боже, рятуй Україну! Боже, рятуй твоїх дітей! Боже, підтримуй, дай перемогу нашому війську! Боже, благослови Україну!

Благословення Господнє на вас з Його благодаттю і чоловіколюб'ям завжди, нині і повсякчас, і навіки вічні. Амінь.

Джерело: ZNAJ.UA

XI

ЦЕ ВІТЧИЗНЯНА ВІЙНА УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІЇ З РОСІЄЮ

Суттєва потреба назвати речі своїми іменами: це не агресія Росії до України, а вітчизняна війна української нації з Росією.

24 лютого почався новий розділ в українській історії. Маємо нову історичну реальність, а нова реальність потребує нових слів. Такі слова вже появилися. Маю на увазі не посилення до російського корабля. Вони не зовсім нові та й цитувати їх у майбутніх шкільних підручниках буде точно незручно. Маю на увазі назву того, що робиться в Україні. Це – українська вітчизняна війна. Вчора вперше (якщо не помиляюся) ці слова прозвучали у зверненні МВС до українців. Зрештою, немає значення, хто і коли сказав це вперше. Важливо, щоб ми почали вживати їх постійно і при всіх обставинах.

Ця війна вітчизняна, бо воює вся країна, від Львова до Харкова, від Чернігова до Києва.

Найбільший сюрприз для мене – навіть Добкін і Терехов сьогодні воюють. Ця війна вітчизняна навіть і для них. Під час Євромайдану вони були по іншому боці. Тепер дух Євромайдану – дух солідарності, взаємодопомоги і самопожертви – залив усю Україну і захопив навіть їх. Зараз вони наші співвітчизники, і у цій війні вони з нами на одній стороні.

Переназвання цієї війни у вітчизняну допоможе відчути себе патріотами і тих наших співвітчизників, які донедавна відмовлялися останню війну називати Другою світовою і святкували День Перемоги 9 травня. Це додасть нам насаги

Фастів, 25.02.2022 р. Волонтери отримують зброю (Брендан Гофманн).
Джерело: «La Nación»

боронити свою вітчизну так само, як наші діди і прадіди боронили свою вітчизну 80 років тому. Родова пам'ять особливий інструмент, і вона мотивує більше, ніж офіційні заклики.

Є ще два слова, які вимагають зміни.

Ми більше не український народ – ми зараз українська нація.

Народ – це там у них, у Росії. Народонаселення, трудящі маси (разом з олігархами, які теж тяжко працюють над порятунком своїх капіталів), жовтороті юнці, яких послали як гарматне м'ясо вмирати на чужій землі, їхні батьки, котрі сподіваються, що їх і їхніх дітей пронесе.

Народ – це безмовна спільнота підданих, котрим плюють в обличчя, а вони терплять і посміхаються, їх б'ють нагайками, а вони підставляють спину, їх копаєш чоботом, а вони повзуть його цілувати.

Це тема жертви, яка закріплена на генетичному рівні у людей і ми всі довго жили так. І частково ще живемо. Прийшов час змінити це налаштування.

Ми українці, ті, що встановили оновлення системи. Може забагато інтернет термінів, але так ясніше.

Нація – це те, що у нас, в Україні. Це нове суспільство громадян, свідомих політичних прав та обов'язків. Котра чужого не хоче, але й свого не віддає. Не дозволяє вирішувати нічого «про нас без нас». Котра любить батьківщину, а не владу.

Про владу окремо. Донедавна наш президент був слугою народу. Нині він лідер нації. Якщо найближчим часом я отримаю нагоду зустрітися з оточенням президента, то обов'язково порекомендую перейменуватися з «Слуги народу» у «Голос нації».

Служити комусь – це дуже не по-українськи. Українці – не слуги. Вони – господарі, у кожному розумінні цього слова.

24 лютого почався новий розділ в українській історії. Але вже зараз назвемо його так, як його годиться назвати: **українська вітчизняна війна, в якій воює вся українська нація.**

Ярослав Грицак, «Українська правда»

МИРОСЛАВ МАРИНОВИЧ: «Я ЧУЮ ТРУПНИЙ ЗАПАХ ПУТІНСЬКОГО РЕЖИМУ»

08.03.2022 р.

Я людина релігійного бачення. Для мене є чудом те, що відбувається сьогодні. Ми бачили, як в останні місяці між собою пересварилися всі політики. Єдність просто зникла... Здавалося, ми перестали бути спроможними до єднання. Але раптом, в одну секунду, Україна стала одним єдиним. Ті російськомовні території, які завжди озиралися в бік Росії, зараз найбільше страждають і лютують з найбільшим гнівом у бік ворогів... Тобто те, що наші політики не могли досягти, щоб ці території залучити до українського способу мислення, ці території тепер в одну секунду стали українськими.

Ми мали президента, який почав з того, що обізвав Порошенка «партією війни», який говорив «какая різниця», просто припинити стріляти тощо, тобто якісь абсолютно божевільні речі. Сьогодні в одну секунду перетворився на героя. І це мене просто вражає! Бо все те, що не змогли зробити роками люди, стало можливо зробити в одну мить Богіві.

» **Тобто ви бачите в цьому руку Божу.**

М. Маринович: Абсолютно. Я не хочу тим самим відібрати заслугу українців, тим, які борються, які піднесені, які патріотичні, але, розумієте, Божа ласка якраз і полягає в тому, що дух людський піднімається, в цьому є Божа сила. Це не так, що хтось там зверху приходить і замість усіх воює. Ні, він воює через наші душі.

» **Як ви думаєте, чому багато людей не чекали тотального нападу Росії? Що тут спрацювало? Чому багато людей казали, що путін на це не здатний? Виявилось, що це далеко не так.**

◀ Пам'ятник Тарасу Шевченку у Харкові

М. Маринович: Головна причина в тому, що від путіна очікували раціональних дій, що він буде зважувати обставини, що буде приймати найбільш вірогідне рішення. Ні, він ірраціональний.

Але одну рацію я йому віддаю. Він не один раз говорив про те, що Росії кінець, якщо вона не піде в атаку. Тут він правий. Але не тому, що НАТО, що Україна буде їх знищувати – самі обставини сучасного життя ставлять під питання дві головні засади російського державного життя.

По-перше, імперії вже перестали бути законом міжнародного життя, а ця вже точно остання імперія. По-друге, він чітко зрозумів, що авторитарна Росія в нинішньому світі демократії, в світі, де регіони здобувають право голосу, коли вони щораз більше самовизначаються і співіснують, коли існує таке поняття як «єдність у багатоманітті» – в такому світі Росія перестає існувати.

Маючи перед собою дві такі загрози, він пішов ва-банк і в обидвох загрозах йому більмом в оці стоїть Україна. А в питанні імперії Україна є епіцентром імперської легітимації. Без історичного Києва держава Росія перетворюється в Московію; без історичного Києва РПЦ перетворюється на московську православну Церкву – вона перестає мати зв'язок з Києвом. Тому перше, що він повинен знищити на шляху своїх «великих» геополітичних намірів, це Україна. Ось його задум.

Але Україна не мала бути єдиною метою. Це перший крок. В нього мегаломанія. Він хоче змусити світ до нової «ялти»; він хоче змусити світ перебудувати міжнародний порядок так, щоби він був серед тих, хто задає правила гри. [...]

День перед війною (я ще не знав, що буде війна) я сказав на зустрічі з кримськими татарами у Львові таку фразу: «Ми чули від євреїв фразу "наступного року в Єрусалимі", часто говорять сьогодні наступного року в Бахчисараї», а я кажу вам «ще цього року в Бахчисараї».

» **Ви великий оптиміст.**

М. Маринович: Я оптимістом був у таборах, в той час 1977, 1978 рік, здавалося, брежневський режим неподоланний, це пік його сили, але я все-одно чув трупний запах. Так само тепер: я чую трупний запах путінського режиму.

Фрагмент [інтерв'ю](#) Мирослава Мариновича для телеканалу АТР, ведучий Айдер Муждабаєв

XI

ГЛАВА УГКЦ І МИТРОПОЛИТ РКЦ В УКРАЇНІ ЗУСТРІЛИ У ЛЬВОВІ ОСОБИСТОГО ПОСЛАНЦЯ ПАПИ РИМСЬКОГО

08.03.2022 р.

У вівторок, 08 березня, в Україну з особливою місією прибув кардинал Конрад Краєвський, розподільувач папської милостині. Метою його візиту є засвідчити особисту близькість Святішого Отця Франциска до українського народу, який потерпає від війни.

У Львові папського легата зустріли Отець і Глава УГКЦ Блаженніший Святослав та митрополит Львівський РКЦ в Україні архієпископ Мечислав Мокшицький.

Кардинал Краєвський розповів, що бажає відвідати в Україні центри соціального служіння та зустрітися з біженцями й усіма тими, хто є жертвами війни Росії проти України.

Під час зустрічі кардинал Краєвський, Блаженніший Святослав і архієпископ Мечислав мали змогу безпосередньо поспілкуватися з Папою Франциском. Папський легат розповів Святішому Отцеві про перші враження від візиту, зокрема про те, що побачив на території Польщі. Папі було також повідомлено програму візиту його посланця в Україну, яку попередньо обговорили учасники зустрічі.

Важливо зауважити, що візит папського легата в Україну не має запланованої дати завершення. Святіший Отець доручив йому бути в Україні стільки, скільки буде потрібно, щоб забезпечити від імені Апостольської столиці супровід українського народу в цих драматичних моментах його історії. «Папа Франциск хоче бути особисто присутній через свого легата. І в цьому полягає мета його візиту», – наголошує Глава УГКЦ. [...]

Пригадуємо, під час недільної зустрічі з паломниками 06.03.2022 року Папа Франциск оголосив про спеціальну місію двох кардиналів – кардинала Краєвського, елимозинарія, щоб доставити допомогу потребуючим, і кардинала Черні, в. о. префекта Дикастерії служіння цілісному людському розвитку. За словами Святішого Отця, присутність двох кардиналів там, на місці, – це присутність не тільки Папи, а й усього християнського люду, що хоче бути близьким та сказати: «Війна – це безумство! Зупиніться, будь ласка! Подивіться на цю жорстокість!».

Департамент інформації УГКЦ

ЗАПИСКИ ВОЛОНТЕРКИ

08.03.2022 р.

Записки волонтерки з намету Червоного Хреста на вокзалі у Львові (сьогодні з донькою волонтерили там і хочемо ще, бо це місце неймовірної сили).

Море людей. Всі тихо і чемно, сконцентровано і впорядковано йдуть вперед, взаємодіють, чекають. Жодної агресії. Дуже багато тварин, всі в переносках. Господарі розмовляють з ними, як з дітьми, втішають, обіцяють, що скоро все скінчиться.

Сьогодні загубився котик (явно домашній), і вже через годину у нього була нова родина львів'ян, які побачили оголошення.

Прийшла жінка з сином, готові взяти до себе загублених або залишених тварин. Оскільки всі вже прилаштовані, залишила телефон на майбутнє.

Хлопцеві з Харкова, який не спав 3 доби, стало погано, його закутали, як дитину, у ковдру і понесли в теплий намет – просто поспати. За кілька хвилин знайшли йому одяг і утеплювали.

Приходило багато львів'ян, готових безкоштовно везти до кордону, селити у себе людей. У місті, яке прийняло 250 тисяч людей, це чисте диво. Бо заселено вже просто все: школи, спортклуби, ресторани, магазини, всі вільні і невольні квартири.

Українці, ви неймовірні. А у час війни неймовірні у стократ!

Оксана Рудюк, з ФБ

ЗАЯВА АПОСТОЛЬСЬКОГО ЕКЗАРХА ДЛЯ УКРАЇНЦІВ ВІЗАНТІЙСЬКОГО ОБРЯДУ В НІМЕЧЧИНІ ТА СКАНДИНАВІЇ ПІД ЧАС ПРЕСКОНФЕРЕНЦІЇ НІМЕЦЬКОЇ ЄПІСКОПСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

(VIERZEHENHEILIGEN, 09.03.2022 року)

«УКРАЇНУ РОЗПИНАЮТЬ НА ОЧАХ У СВІТУ»

1. Минуло майже два тижні, як Європа прокинулася в іншій реальності – в реальності війни, хоч в Україні ми стикаємося з цією реальністю щодня протягом останніх восьми років. Фотографії зруйнованих сіл і міських мікрорайонів, вбитих мирних жителів, у тому числі дітей та жінок, зруйнованої інфраструктури та атакованої АЕС у Запоріжжі зворушують

серця та сколихають совість європейців: щось подібне не має права ставатися в Європі XXI-го століття!

Але це сталося і стається на наших очах. «На очах усього світу Україну розпинають» (митрополит Борис Гудзяк), на очах світу відбувається акт державного тероризму. А ті, кого ще вчора вважали політиками і з ким намагалися вести переговори, стали відвертими і безжальними військовими злочинцями, від яких треба захищати людство.

Але, якщо собі добре пригадати, то жахливі та болісні кадри з України не є цілком незанимаючими європейцям, і тут мова не йде про документальні фільми про Другу світову війну, які майже щодня показують по німецькому телебаченню. Всі ми знаємо подібні кадри з Чечні, із Сирії, з Грузії, де працювала та сама злочинна рука, яку, однак, своєчасно не зупинили відповідальні за мир у світі. Сьогодні ми пожинаємо криваві плоди байдужості, яка вбиває не менше, ніж звичайна зброя. Тому настав був вже найвищий час, щоб Європа нарешті прокинулася від летаргії байдужості і в майбутньому не повинна знову впасти в такий небезпечний стан.

ПОТІК БІЖЕНЦІВ І ЗАНЕПОКОЄННЯ СЕРЕД ВІРНИХ

2. З України на Захід надходить безперервний потік біженців. За підрахунками ООН, за тиждень їх було близько 1,5 мільйона, і ця кількість зростає з кожним днем, з кожним бомбардуванням і кожною військовою атакою на села та міста. До Німеччини вже прибули тисячі людей. Люди приїжджають з усіх куточків України, оскільки в Україні більше немає ніде безпечного місця.

Члени наших парафій тут, у Німеччині та в скандинавських країнах, дуже стурбовані загальною ситуацією в Україні, але також – долею своїх родичів і друзів, які там залишаються і перебувають у постійній небезпеці. У нашому соборі я зустрів чоловіка, який родом з Одеської області. Він разом із колишньою дружиною приїхав до Німеччини на заробітки та залишив двох дітей у бабусі в Україні. Зараз чоловік дуже переживає за своїх дітей, бо вони ще в Україні і він не може до них поїхати...

ГУМАНІТАРНА «МОБІЛІЗАЦІЯ» НА ПАРАФІЯХ ТА ПОДЯКА ЗА СОЛІДАРНІСТЬ

3. Хоча вдома і в наших серцях панує невизначеність, проте, ані в Україні, ані тут, у Німеччині, ми не дозволяємо, щоб страх паралізував нас. Як сказав німецький підприємець на недільній церковній службі у нашому храмі в Мюнхені: *«Ми не знаходимо слів перед лицем таких звірств, які вчиняються проти українського народу, проте ми не повинні залишатися безмовними!»*.

Наші парафії стали тими контактними пунктами, які біженці часто знаходять першими в Інтернеті та звертаються туди за допомогою. З першого дня громади стали також центрами, де збирають та транспортують гуманітарні вантажі в Україну. Тільки з парафії Покрова Пресвятої Богородиці у Мюнхені, яка є нашою катедральною парафією, з 28 лютого в Україну щодня відправляють близько 7 мікроавтобусів та 6 вантажівок з тонами допомоги (продукти, одяг тощо), численні волонтери чергують на телефонних гарячих лініях, щоб відповідати на дзвінки та надавати необхідну інформацію; понад 400 волонтерів, у тому числі багато німців, фасують та пакують товари для відправки, а сотні німецьких сімей, монастирів та парафій зв'язалися з нами та запропонували допомогу і заявили про свою готовність прийняти біженців, принаймні на період перших кількох тижнів чи місяців. У Мюнхені ми вже змогли таким чином допомогти 80 родинам біженців. Подібна ситуація в усіх наших громадах тут, у Німеччині та в Скандинавії.

Скрізь і на всіх рівнях ми бачимо вражаючу солідарність і підтримку – політичну, соціальну, церковну та людську. За всі докази співчуття та солідарності я хотів би подякувати всім вам в імені нашої Церкви та нашого народу і сказати вам наше сердечне *«Vergelt's Gott!»* – «Спасибі!».

ЩОДО ПОДАЛЬШОЇ СОЛІДАРНОСТІ ТА СПІЛЬНИХ ДІЙ

4. Глава нашої Церкви, Верховний архієпископ Святослав Шевчук, кілька днів тому у відео зі столичного Києва сказав: *«Україна бореться, Україна перемагає, але ми просимо світ з нами солідаризуватися і не мовчати, бо слово рятує, слово буде мир. Мовчанка і байдужість убиває»*, а потім звернувся до всіх, хто може допомогти Україні та нашому народу:

«Я сьогодні прошу всіх, хто нас чує, усіх, до кого дійде наш голос із нашого спливаючого кров'ю Києва – боріться за мир, заступайтеся за тих, хто потребує вашої помочі. Зробіть все, щоб агресор зупинився і відійшов геть з української землі. Хто б ви не були, чи ви є очільники держав і парламентів, чи ви є політики, військові, церковні діячі, зробіть своє – скажіть своє слово на підтримку України».

Прошу вас, шановні журналісти, стати свідками правди і пробудити совість громадськості та носіїв відповідальності. «Немає такого поняття, як нейтралітет.

Ті, хто нейтральний, стають на бік гнобителів», – справедливо сказав Десмонд Туту, і це особливо вірно в таких моментах істини, свідками яких ми є сьогодні.

У російських ЗМІ, як в Росії, так і за кордоном, роками працює нещадна і безоглядна пропагандистська машина, порівняно з якою навіть Геббельс здається новачком. У своєму посланні з нагоди 50-ї річниці закінчення Другої світової війни в Європі святий Іван Павло II описав пропаганду як «вбивчий інструмент війни масового використання», завдання якого він описав так: «Перед тим, як напасти на ворога засобами фізичного знищення, його намагалися морально знищити через наклепи, неправдиві звинувачення, скеровуючи громадську думку в бік найбезглуздішої нетерпимості, за допомогою будь-яких форм індоктринації, особливо щодо молоді». Подібними атаками російських ЗМІ нинішня війна була готувалася впродовж років і надалі кожного дня супроводжується нею.

Ми повинні протиставити цій зброї, яка нищить сумління людей, свідчення правди та спільні зусилля заради миру. Тільки правда зробить нас вільними, лише спільними зусиллями можна подолати зло та його наслідки.

ОСТАННЄ, АЛЕ НЕ МЕНШ ВАЖЛИВЕ: ПОБАЧИТИ ГОРИЗОНТИ ПРИМИРЕННЯ ТА СТАТИ НА ШЛЯХ ПРИМИРЕННЯ

5. У розпал сьогоднішнього лиха, як Церква, ми хочемо залишатися будівниками мостів і провідниками для людей. Тому нам важливо побачити й стати на стежку майбутнього примирення вже зараз. Бо ми дуже добре пам'ятаємо слова святого Івана Павла II: «Немає миру без справедливості. Але немає справедливості без прощення». Дякую за увагу!

† Богдан Дзюрах, апостольський екзарх у Німеччині та країнах Скандинавії

XI

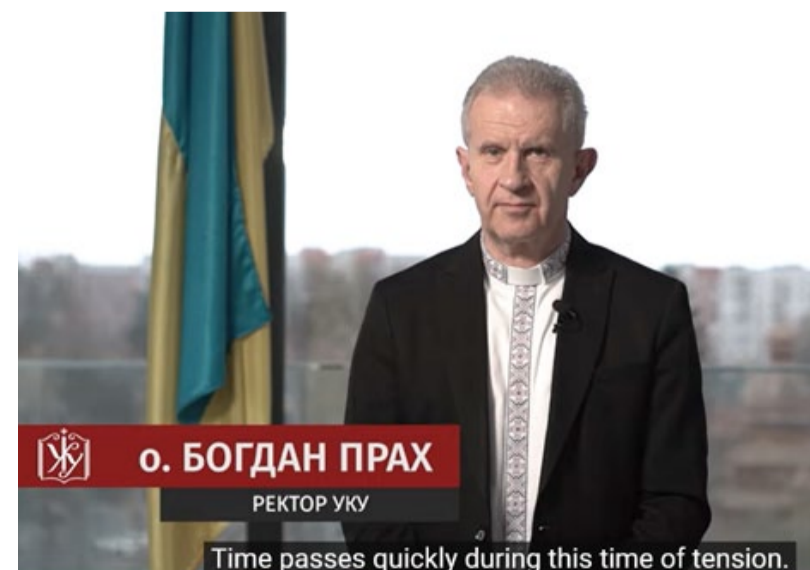
«ТРИМАЙТЕСЯ РАЗОМ, БО В ЦЬОМУ НАША СИЛА», – о. БОГДАН ПРАХ

09.03.2022 р.

СЛАВА ІСУСУ ХРИСТУ!

Дуже швидко минає час нашої напруги. Вже третій тиждень ми живемо в новій дійсності. Третій тиждень, після перших днів шоку, розпуки і болю, ми бачимо щораз більше бадьорих очей тих, хто має сильну віру у нашу спільну перемогу.

Як приємно дивитися на наших студентів, працівників і всіх довкола. Кожен у свій спосіб хоче допомогти тим, хто сьогодні у потребі. І це діється! Діється неймовірне свідчення цінностей, глибокої віри, потужної любові до своєї країни. Ми дивимося на світлини, де є біль і терпіння, але також бачимо світлини, де в тому болю люди зриваються і відповідають агресорові, який вступив кровавим чоботом на нашу українську землю, про те, що тут Україна. Це наша земля, а тому ми ніколи не змиримося з тим, що хтось керуватиме нашими містами і країною. Саме це підносить нас духом і дуже підбадьорює.

Київ, 10.03.2022 р. Добровольчий підрозділ «Вільна Україна» приступає до захисту столиці. С-на: Рух опору капітуляції ▲

Сьогодні, в перші дні посту, ми прощаємо одні одному, молимося один за одного і більше любимо один одного. Спалах цієї потужної любові дає нам внутрішню силу розуміти, що ми об'єднані, а значить переможемо.

Щоразу більше країн, людей по цілому світі переконані в нашій перемозі. Ми так само! Наша сильна віра і дух перемоги переносяться на тих, хто сьогодні зі зброєю в руках, захищає нашу країну. Вони теж дивляться Фейсбук, інші соцмережі і досвідчують велику радість від нашого єднання. Це дає їм ще більшу мотивацію захищати нас, аби ми могли дивитися вперед, свідчити про свій патріотизм і віру на своїх місцях. Ці маленькі речі є дуже важливі для кожного з нас. Виконуймо їх зі щирого серця і передаваймо іншим, адже це справді підносить всіх.

Ми мусимо бути терпеливими. Господь Бог з нами. Ми не знаємо скільки цей досвід триватиме, тому мусимо набратися мужності та сили, а перш за все – глибокої віри у спільну перемогу. Ми переможемо. Наша перемога не так далеко, вона наближається. З цією надією ми щодня приступаємо до своїх обов'язків, викликів і свідчень. Тримайтеся разом, бо в цьому наша сила. Проявляйте її у своїх щоденних свідченнях і молитвах.

Слава Ісусу Христу і слава Україні!

о. Богдан Прах, ректор УКУ

15-ий ДЕНЬ...

10.03.2022 р.

Слава Ісусу Христу! Сьогодні, 10 березня 2022 року, ми переживаємо 15-й день війни, цієї жахливої війни. Сьогодні моє сумління, як і кожного християнина, змушує нас взяти голос для того, щоби на весь світ сказати гостре «ні», заявити про протест проти масового вбивства людей в Україні.

Вчора ми бачили масові вбивства в оточеному Маріуполі. Це місто, яке було засноване грецькою громадою як місто Марії, перетворилося тепер на кладовище для десятків, тисяч людей. Вчора ми бачили жахливі кадри бомбардування пологового будинку, а також масових поховань, братських могил, у які складають сотні бездиханних тіл. Ми сьогодні на весь світ кажемо: «Ні» масовим вбивствам в Україні!

З часів нацизму і сталінських репресій Україна ще не бачила таких масових поховань і братських могил людей без пошани, без християнської молитви. Ми сьогодні кажемо на весь світ: зупиніть масові вбивства людей!

Місто Маріуполь налічує близько 400 тисяч мешканців і вже майже два тижні перебуває в повному оточенні. Люди вмирають з голоду, з холоду, на їхні голови падають ракети, гради, бомби. Ми повинні пам'ятати про них і від їхнього імені промовляти до сумління світу. **Ми просимо:** відкрийте гуманітарні коридори! Дайте можливість жінкам, дітям, старцям вийти з цього холодного оточеного

Маріуполь, Україна, Європа, 21 століття

міста! Дайте можливість нам доправити туди харчі, медикаменти! Дайте можливість врятувати людей!

Від імені міста Маріуполя звертаємося до всього світу: закрийте небо над Україною від російської авіації, яка скидає бомби на голови мирного населення! Ми підносимо наш голос на захист тих, хто щодня помирає на очах усього світу.

Сьогодні мільйони людей покидають свої домівки на півдні, сході, центрі та півночі України і рухаються в більш безпечні місця. Звертаюся до всіх мешканців України, до домівок яких стукають вимушені переселенці, прошу вас: не зважайте, якою мовою вони говорять, до якої Церкви ходять, які звичаї мають, відкрийте їм свої серця і домівки, пригорніть їх в ім'я Боже!

На наших очах в Україні розростається страшна гуманітарна катастрофа. Але ми разом можемо її зупинити, – можемо зупинити цю війну.

Ми молимося, ми рятуємо людське життя. Хочу звернутися також до світової української громади, до всіх наших єпископів і священників: донесіть правду про геноцид нашого народу до світової громадськості!

В усіх наших церквах я закликаю відслужити заупокійні богослужіння за тих, кого поховано в братських могилах без християнської молитви і похорону. Нашою молитвою, нашою допомогою постраждалим, нашим голосом до сумління світу зупинімо безумство цієї війни!

Боже, рятуй Україну! Боже, рятуй наших синів і дочок! Боже, дай сили українському війську зупинити цю смертоносну хвилю, яка насуває на Україну! Боже, благослови народ твій і спаси людей твоїх!

**Блаженніший Святослав (Шевчук),
Верховний Архієпископ Києво-Галицький,
Отець і Глава УГКЦ**

XI

ПОТЯГ ПОЇХАВ У БІК ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

11.03.2022 р.

Міністр закордонних справ України прокоментував результати неформального саміту лідерів ЄС. Ось що він сказав у національному телеефірі:

- Відсьогодні ми, українці, знаємо на 100%, що Україна буде членом ЄС. Тепер це питання часу.
- Якщо до початку війни ми гіпотетично мріяли про те, що колись ми станемо членом Євросоюзу, то тепер ми однозначно станемо ним. Ми працюватимемо над тим, щоб це сталося якнайшвидше.
- Ми хотіли би більшого. Але заява лідерів ЄС – це революція, яка відповідає інтересам України та ЄС і ставить наше членство в ЄС уже на рейки. Нас поставили на рейки і наш потяг поїхав у бік Європейського Союзу.

Джерело: Український контент

ЗАКЛИК СЕРГІЯ ЛОЙКА

11.03.2022 р.

Привіт! Мене звати Сергій Лойко! Мені 69 років. Я росіянин, але пропрацював майже все своє життя як журналіст-кореспондент для головних американських часописів.

Під час моєї журналістської діяльності я був свідком багатьох збройних конфліктів і низки війн, але я ніколи не брав участі на чийсь стороні, я ніколи не брав зброї до рук, оскільки це було б непрофесійно. Зараз ви бачите автомат «Калашников» в моїх руках. І я більше вже не журналіст, а вільна людина. Я приїхав сюди в Україну, на околиці Києва, щоб захищати Україну від моєї батьківщини, від путіна – гітлера сьогодення.

Чи ви знаєте, чому я вирішив стати воїном? Тому що це Біблійна боротьба. Це битва Армагеддон між добром та злом. І для мене було дуже легко обрати сторону. Тому що це битва між темрявою і світлом. Вперше у моєму житті, між добром і злом. І я зрештою обрав свою сторону.

І я звертаюсь до вас – людей з бойовим досвідом, з досвідом армійської підготовки чи то в США, чи деінде в світі. Я розумію, що уряди ваших держав не можуть бути залучені до боротьби, оскільки занепокоєні, що це може викликати ядерне протистояння з москвою. Але ви особисто, якщо бажаєте допомогти Україні захистити її незалежність і свободу, звертайтеся до посольств України у ваших країнах. І де б ви не жили, приїжджайте сюди та приєднуйтеся до Сил територіальної оборони як це зробив я.

Ми б'ємося тут не тільки заради України, не тільки за її незалежність, не тільки заради українців та їхніх близьких, ми боремось тут за вас, за цілий світ, адже це початок Третьої світової війни.

Приїдьте та допоможіть нам!
Україна потребує тебе!
Слава Україні!

Джерело: ФБ

МОЛИТВА ПІД ЧАС ВЕЛИКОГО ПОСТУ

Святий Боже, Святий Кріпкий, Святий Безсмертний, помилуй нас. Сила любові Твої нехай знову виявиться більшою від зла, що нам загрожує. Хай вона буде більша за гріх – більша за безліч гріхів, які дедалі зухваліше привласнюють собі право бути частиною життя людей і суспільства. Нехай сила Хреста Твого, о Христе, подолає батька всякого гріха, якого звать «князем світу цього»! Бо Ти Хрестом і Страстями своїми відкупив світ! Амінь.

(св. Йоан Павло II)
Джерело: CREDO

Порожні березневі харківські вулиці й холодний метал трамвайних колій. За ці два тижні місто сильно змінилось, відчувається як кризь біль проступає сила. Головне – зберегти життя тих, хто тут живе. А вроджена харківська діловитість та легковажність ще обов'язково повернуться на вулиці міста. І так, це не війна між країнами – це геноцид українців.

Джерело: сторінка Сергія Жадана у ФБ

ТІМОТІ СНАЙДЕР: ЯКБИ УКРАЇНЦІ НЕ ВОЮВАЛИ, СВІТ БУВ БИ НАБАГАТО ТЕМНІШИЙ

11.03.2022 р.

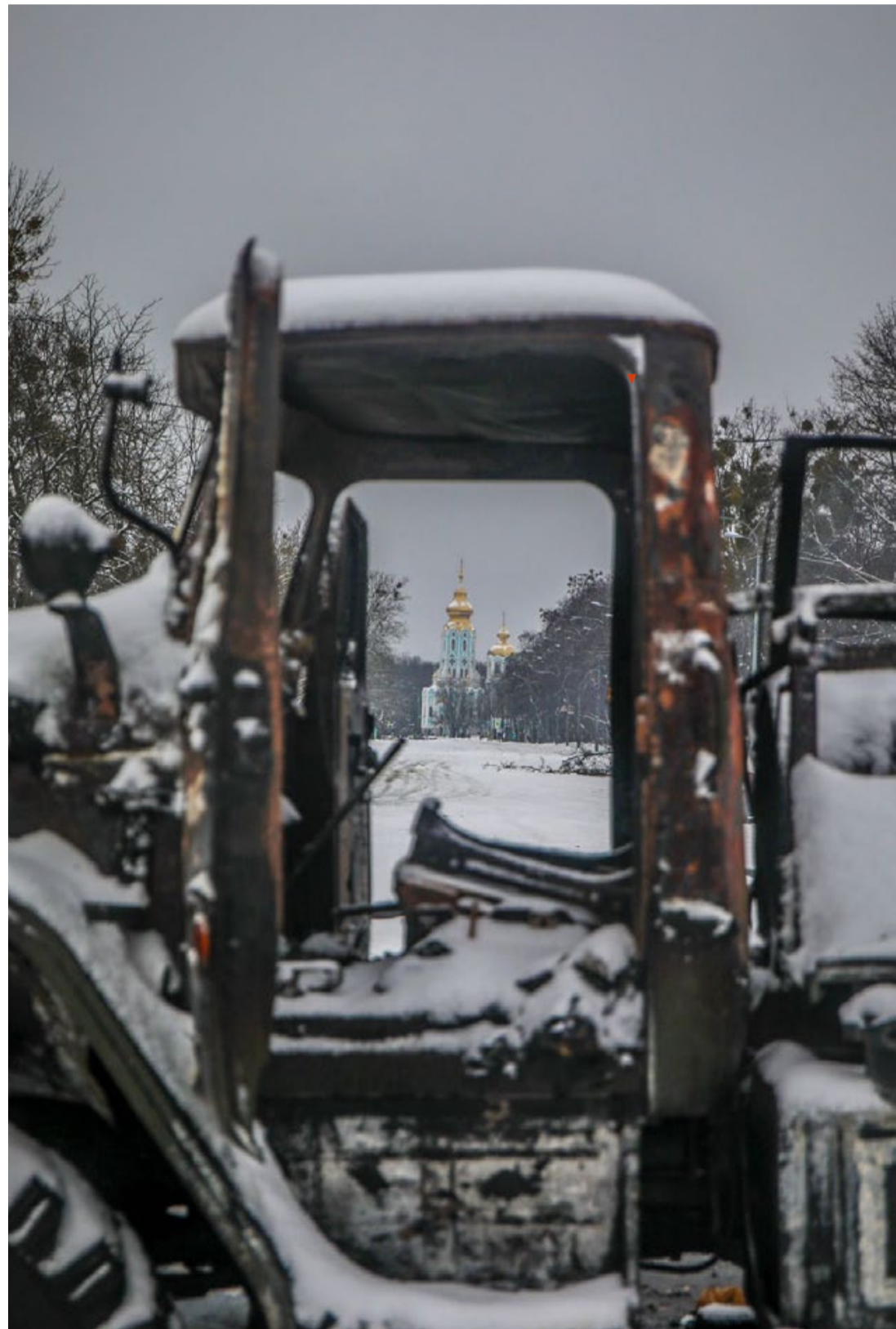
Професор Тімоті Снайдер – один з найвідоміших дослідників Центрально-Східної Європи розповідає про кінцеву мету Путіна у війні, про різницю між Путіним та Сталіним та чому боротьба українців така важлива для всього світу. Короткі тези.

- Мета Путіна у війні знищити Україну як державу та знищити український народ. Йдеться про геноцид;
- Путін живе ілюзіями й вважає (власне, по-фашистськи), що ввійде в історію через насильство;
- Путін штовхає Росію у велику залежність від Китаю, що звідти не буде ні вороття, ні порятунку;
- США, не можуть зупинити війну, принаймні не відразу. Китайці можуть її зупинити швидко, якщо захочуть;
- Українці – моральні лідери сучасного світу;
- Путінська ідеологія й пропаганда вичерпалася. Вісім років тому вони також казали про нацистів і фашистів, про російськомовних жителів тощо. Тоді їм вдалося виграти пропагандистську війну. Цього разу, однак, європейці чогось навчилися, а російська пропаганда була значно менш цілеспрямована – або ж не була взагалі. Українці набагато краще комунікують, знають мови, вільно й розумно говорять англійською, вже мають кращих дипломатів та відоміших інтелектуалів;
- Російський імперіалізм страшний для українців, він їх убиває, але він також є фатальним для російської державності, веде до цивілізаційної поразки, робить Росію залежною від Китаю.

Повний текст інтерв'ю з Тімоті Снайдером читайте [тут](#).

Джерело: сайт УКУ

Леонід Логвиненко, П'ятихатки, 21.03.2022 р. ►

ЗВЕРНЕННЯ МИТРОПОЛИТА ЛЬВІВСЬКОГО ЩОДО ПУБЛІЧНОГО ВЖИВАННЯ НЕЦЕНЗУРНОЇ ЛЕКСИКИ

11.03.2022 р.

Високоповажному панові Козицькому М. З.,
голови Львівської облдержадміністрації.
Вельмишановному панові Садовому А. І.,
голови міста Львова

Звертаюся до Вас в цей нелегкий час від імені тисяч вірних людей, які приходять з дуже важливим проханням: усунути примітивні вислови з рекламних білбордів. Нам усім зараз дуже важко: молимося, постимо, збираємо продукти, речі, записуємося у волонтери, чинимо добро тощо, бо в Україні точиться війна.

Дуже просимо осіб, відповідальних за розміщення текстів зі словами лайки та вульгарної лексики на рекламних щитах, усунути цю нечисть! Це читають також діти, які вбирають цю чужу нашому народові грязь. Подібні написи принижують нашу людську та християнську гідність – ми не повинні цього допускати.

Церква може допомогти, щоб підсилити тексти на щитах цитатами Святого Писання. Розміщені уже дуже гарні цитати зі Святого Письма на білбордах! Святий апостол Петро закликає: «*Не платіть злом за зло чи лайкою за лайку...*» (1Пт 3,9).

Паскудство і лаяння – це від демона, не можемо дати себе захопити диявольською технікою, щоб виставляти напоказ капость як пристойні речі. Дуже прошу відповідальних осіб, щоб негайно познімали непристойні та невластиві нашому народові вислови з рекламних щитів! У нас люди мудрі, ерудовані, високої культури, гідного інтелекту, патріоти, герої – це треба зрозуміти і покінчити з грішним болотом. Дуже надіюся на успішне й швидке виконання цього вкрай необхідного завдання!

Господи, мир Україні подай! Слава Тобі, Боже наш, слава Тобі!

Ігор, Архієпископ і Митрополит Львівський УГКЦ

XI

ГЛАВА УГКЦ: «УКРАЇНА МАЄ ПРАЦЮВАТИ І ЖИТИ ДЛЯ ТОГО, ЩОБ ВИСТОЯТИ У ЦІЙ ВІЙНІ»

11.03.2022 р.

Кожен має свій фронт. Кожен має свій блокпост. І ми мусимо разом, як єдиний народ, дбати про гідність людського життя і спільне благо нашого народу, зміцнюючи державні інституції. Про це сказав Отець і Глава Української Греко-Католицької Церкви Блаженніший Святослав у щоденному воєнному зверненні в шістнадцятий день війни росії проти України.

Сьогодні, 11 березня 2022 року, шістнадцятий день страшної війни. Україна стоїть. Україна бореться. Україна лікує рани війни, рятує і пригортає своїх дітей, які страждають. Предстоятель відзначив, що ця війна ведеться в основному проти мирного населення. Навіть за офіційними даними, за ті дні загинуло набагато більше цивільних людей, жінок і дітей, аніж військових. Ми оплакуємо дітей України, невинних жертв цієї війни.

«Але Україна засвідчує незламність нашого духу, нашої волі будувати вільну, демократичну, незалежну державу. Увесь світ захоплюється нашою силою, яка дає нам можливість вірити в перемогу. Переважна більшість наших громадян вірить, що Україна перемагає. І ця віра в Бога і силу правди та добра допомагає нам рухатися вперед», – сказав Блаженніший Святослав.

Глава УГКЦ розповів, що він спілкується з нашими воїнами, за яких ми особливо сьогодні переживаємо, і постійно чує одне-єдине прохання: **«Моліться за нас!». «Моліться, моліться за наше українське військо, яке сьогодні захищає мир України, Європи і світу!»** – закликав він.

Блаженніший Святослав відзначив, що останніми днями спілкується з біженцями і чує від них, що вони насправді не хочуть їхати за кордон, натомість хочуть залишитися в Україні.

Архиєрей закликав усіх жителів України: «Там, де ви є, зміцнюйте свою державу! Наше військо воює, але ми повинні зміцнювати наші державні структури, як можемо: вчителі мають розпочати навчання, селяни мають готуватися до посівної компанії, усі ми, громадяни, маємо виконувати розпорядження цивільної військової адміністрації. Україна має працювати і жити для того, щоб вистояти в цій війні», – переконаний Блаженніший Святослав.

Департамент інформації УГКЦ

Жителі Гуцинців риють траншею, готуючись до боротьби з російськими військами.
Світлина: Брендан Хофман (NYTNS). Джерело: «La Nación»

«ЦЕ – НАША ХРЕСНА ДОРОГА: ШЛЯХ, ЯКИЙ МАЄМО ПРОЙТИ!» – ВЛАДИКА ВЕНЕДИКТ АЛЕКСІЙЧУК

11.03.2022 р.

Правлячий архієрей єпархії Святого Миколая з осідком в Чикаго, владика Венедикт Алексійчук, вважає, що сатана знайшов людей, які захотіли здійснити його злі плани.

«Ніхто не знає відповіді на питання: «Чому війна, яка тривала 8 років в Україні, не лише не завершилася, але і переросла у широкомасштабну?». Диявол – батько брехні, зла та воєн, знаходить тих людей, якими може маніпулювати! Розіп'ятий на хресті Ісус Христос промовив такі слова: «Отче, прости їм, бо не знають, що роблять!».

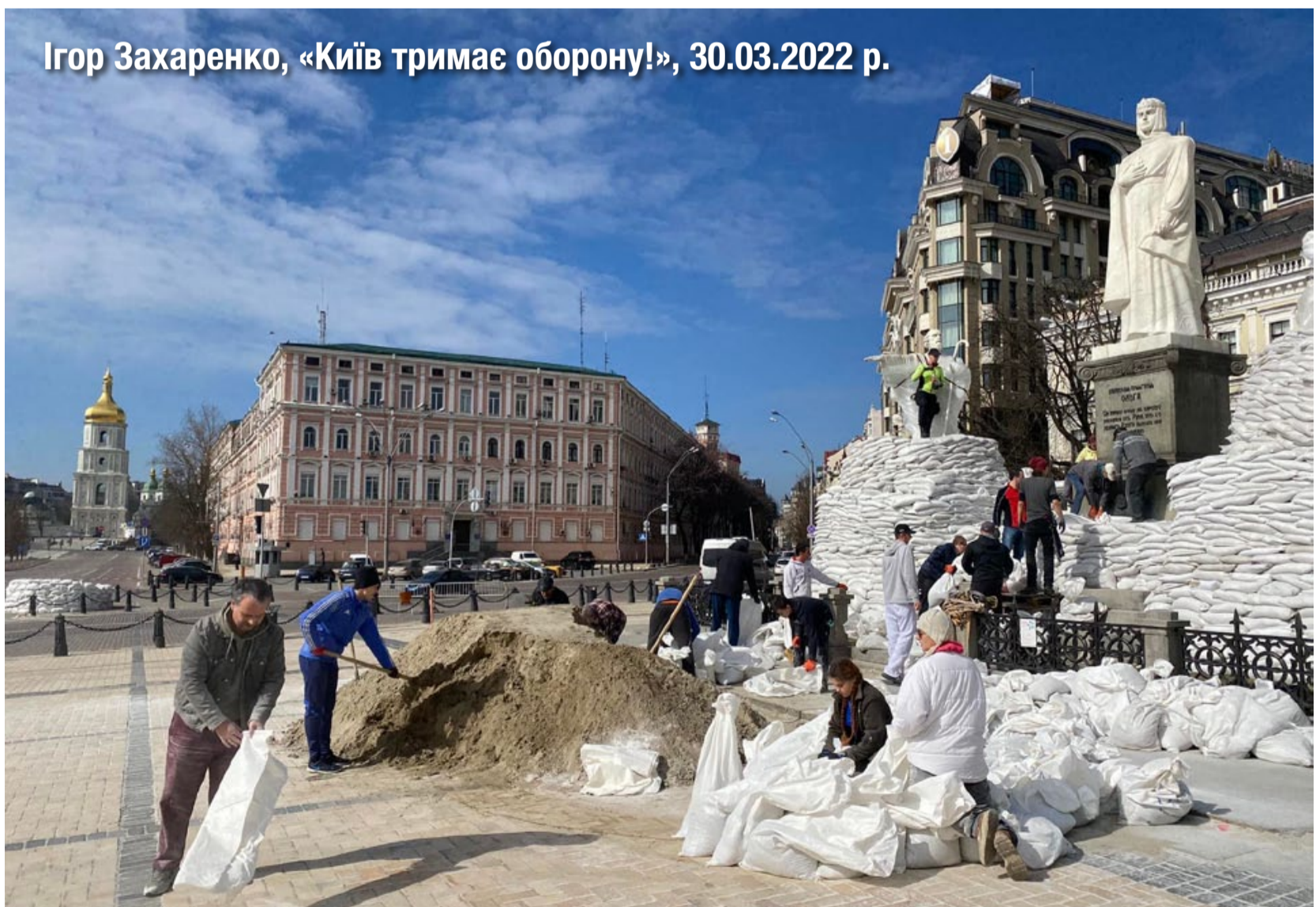
Звичайно, що в цій війні можемо «списати» всю вину на Путіна. Але погляньте: російське суспільство у кількості 70–80 відсотків підтримують такі дії Путіна! Серед них і знамі представники РФ. Я нещодавно чув одного їх видатного богослова, який цілковито виправдовує цю війну! Це означає, що зло опутало!

Це – наша Хресна дорога! Цей шлях маємо пройти! Джерелом всякої війни є диявол, що використовує людей як знаряддя. Люди до кінця можуть бути цього не свідомими. Загальноросійське суспільство, якщо воно підтримує війну, є осліпленим. Тут питання не в читанні екзорцизмів лише за Путіна, а в наверненні всієї РФ!» – наголосив владика Венедикт Алексійчук.

Джерело: Радіо Марія

Ігор Захаренко, «Київ тримає оборону!», 30.03.2022 р.

У МЮНХЕНІ ТАК БАГАТО УКРАЇНИ!

12.03.2022 р.

Сьогодні був у місті по справах. В автобусі на екрані висвітлюється повідомлення українською про те, що для біженців з України проїзд в міському транспорті безкоштовний.

Навпроти сидить молодий тато з двома 6–7-річними доньками, розмовляють про Україну, про війну, про біженців, дівчатка говорять німецькою, тато відповідає англійською.

У супермаркеті, підбираючи підручники для вивчення німецької для іноземців, стрічаю маму з 4-річною донечкою, цими днями приїхали з обласного Миколаєва до маминої сестри, яка вже довгий час живе у Мюнхені. Продавчиня, довідавшись, для кого шукаю підручники, відразу виявляє співчуття і запевняє про підтримку.

Вже по дорозі до метро чую, як дві жінки розмовляють російською, при цьому одна бідкається, що навіть паспорт не встигла взяти, від'їжджаючи... Все зрозуміло. Вітаюся, питаюся, як маються і звідки прибули. Та, що без паспорта, відразу каже: «Там дуже страшно!». Прибула з Харкова позавчора. Відтак дає волю своєму болеві і обуренню (російською): «Так ми ж його не просили нас визволити! Стріляють по мирних жителях, знищують все на своєму шляху, а нацисти, виявляється, ми! І знаєте, що найбільш прикро, я – росіянка, з Курська, і мене не потрібно визволити!». Після короткого діалогу прощаємося, а жіночка з Харкова додає: «Спасибі Вам! Так приємно чути рідну мову!».

Це лиш одна мандрівка містом... Всюди – так багато України! А ще – багато солідарності, підтримки, взаєморозуміння, співчуття!

Ми переможемо, бо за нами Правда! Ми – єдині! З нами Бог!

Владика Богдан Дзюрах, з ФБ

13.03.2022 р.

Господи! Ранок почала з спільної молитви на відстані з Оксаною Корчинською, слухаючи її відео. Боже, де двоє моляться – там серед нас Ти і чуєш нашу вдячність і прохання.

Боже! Почуй молитви. На колінах благаю. Ти знаєш, що відбувається у серцях мільйонів українців. Ти знаєш, що у моєму серці... Там стільки болю, там стільки сліз і стільки надії на ТЕБЕ. І там віра, що вже скоро ми переможемо сатану, який діє проти людства на нашій землі.

Господи, укріпи в душі кожного! Я вдячна Тобі за те, що за мої 40 років – тричі рятував мені життя і зараз докладаю зусиль, щоб в Твою славу докласти зусиль на міжнародному фронті.

Ти знаєш як я Люблю Україну. Як мені хочеться бачити кожного українця живим, здоровим, радіти від того як у мирі народжуються діти.

Мій народ стає навколішки тільки перед Тобою і просить про Перемогу. Ми – влада, опозиція, армія, кожен дорослий і діти – інструмент прославлення Тебе на цій Землі.

Перемога України – це твоя Перемога! Ми віддаємо її Тобі. Зміцни дух військових, дай незламність владі і народу.

Боже, тільки Ти маєш силу не просто зупинити війну, принести Перемогу! Ти можеш завдяки перемозі України поширити простір Гідності.

Я вірю, що ТИ Всесильний.

Ганна Гопко, з ФБ

ПРОГНОЗ ФРЕНСІСА ФУКУЯМИ

13.03.2022 р.

Повна поразка Росії все ближче, а Путін втратить силу – Френсіс Фукуяма. Американський філософ та політичний економіст Френсіс Фукуяма дав прогноз щодо наслідків для РФ після вторгнення до України. Прогнози Фукуяма з 12 пунктів опублікував онлайн-журнал American Purpose.

1. Повна поразка Росії в Україні все ближче. Росію підвело планування, засноване на хибному припущенні, що українці прихильно ставляться до Росії, а армія України паде одразу після вторгнення. Російські солдати везли з собою уніформи для параду в Києві замість додаткової амуніції та припасів. Наразі Путін скерував на цю операцію основну частину своїх сил – у нього немає великих резервів, які можна було задіяти в бою. Російські війська загрузли під різноманітними українськими містами і потерпають від нестачі ресурсів та постійних атак українців.

«Ірпінь та його захисники», 31.03.2022 р. Світлина: Даніель Берегуляк ▼

2. Їхній провал міг би бути несподіваним та катастрофічним, а не поступовим під час війни на виснаження. Армія в полях дійде до межі, коли вона не зможе ані отримати ресурси, ані відступити, і бойовий дух розтане. Принаймні, це вже відбувається на півночі; на півдні росіянам почуваються краще, але їм буде важко втримати свої позиції, якщо угруповання на півночі будуть розбиті.
3. До цього дипломатичне вирішення конфлікту неможливе. Уявного компромісу, який влаштує і Росію, і Україну, з поточним рівнем втрат не існує.
4. Рада Безпеки ООН знову довела свою марність. Єдина користь – голосування Генеральної асамблеї, яке допомагає виявити поганих світових гравців та таких, що ухиляються.
5. Обидва рішення адміністрації Байдена (не закривати небо над Україною і не передавати їй польські Міґи) – були правильними. Вони зберегли холодну голову у дуже емоційний момент. Краще, аби українці перемогли росіян самотійно, позбавивши Москву можливості виправдатися, що на них напав НАТО, а також уникнувши очевидних можливостей ескалації. Польські Міґи не особливо допомогли б українцям. Набагато важливішим є безперервне постачання Javelins, Stingers, TB2, ліків, комунікаційного обладнання для зв'язку та обміну розвідувальними даними. Я гадаю, що українські сили вже послуговуються розвідкою НАТО, що діє за межами України.
6. Україна платить дуже велику ціну, це правда. Але найбільше шкоди завдають ракети та артилерія, від яких не допоможе ані закрите небо, ані Міґи. Єдине, що зупинить кровопролиття – це поразка російської армії в полі.
7. Путіну не пережити поразку його армії. Його підтримують, бо вважають сильною людиною; що він зможе запропонувати, коли продемонструє некомпетентність і буде позбавлений своєї сили примусу?
8. Вторгнення вже завдало величезної шкоди популістам у всьому світі, які до нападу висловлювали симпатію до Путіна (Маттео Сальвіні, Жаїр Болсонару, Ерік Земмур, Марін Ле Пен, Віктор Орбан і, звісно, Дональд Трамп).
9. Ця війна певною мірою – хороший урок для Китаю. Як і Росія, Китай протягом останнього десятиліття нарощував начебто високотехнологічні військові сили, але ці сили не мають реального бойового досвіду. Китайська авіація вірогідно повторить сумний приклад російських ВПС, яка також не має досвіду складних операцій у повітрі. Ми можемо сподіватися, що китайське керівництво не житиме такими ж ілюзіями, як росіяни, коли думатимуть над можливим нападом на Тайвань.
10. Сподіваймося, що Тайвань самотійно зрозуміє, що потрібно готуватися до бою, так само як це робили українці, і відновлять призов на військову службу. Не здаваймося без бою.
11. Турецькі дрони «Байрактар» стануть хітом.
12. Поразка Росії зробить можливим «нове народження свободи» і вимкне наше ниття щодо занепаду глобальної демократії. Дух 1989 житиме й надалі, і все завдяки купці хоробрих українців.

Джерело: сторінка у ФБ Олександра Чумакова

ГЛАВА УГКЦ: «МЕНЕ ВРАЖАЄ ПОЗИЦІЯ ЗАКОРДОННОЇ РОСІЙСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ... І ЗАСМУЧУЄ ПОЗИЦІЯ ПАТРІАРХА КИРИЛА»

13.03.2022 р.

«Свого часу суд над такими діями винесе сама історія», – зазначив Глава УГКЦ, відповідаючи на запитання ведучого [Радіо НВ](#) про оцінку ролі РПЦ у війні Росії проти України. «Адже патріарх Кирило транслює пропагандистські меседжі російського телебачення, фактично, благословляє на вбивство. Чи є це злочин? Чи є РПЦ співучасником злочину?» – запитав журналіст.

«Мене вражає позиція закордонної РПЦ, її структур у Європі, які зовсім по-іншому оцінюють війну. Зокрема, вразила позиція представників мюнхенської ієрархії, які засудили агресію Росії проти України і звернулися до своїх вірних, росіян, щоб ті приймали біженців з України. Вони організовують збір коштів для наших біженців, щоб допомогти нам», – розповів Глава УГКЦ.

Блаженніший Святослав підкреслив, що з боку Росії ведеться використання Церкви для маніпуляцій і своєї воєнно-політичної пропаганди і це неприпустимо: «Бачимо, що ведеться маніпуляція правдою з боку самої Росії, використання Церкви для своєї військової пропаганди. Думаю, що це неприпустимо. Але весь вільний світ, католицький, православний і протестантський, рішуче протистоїть такій позиції. Знаю, що пишуться десятки листів до Кирила з вимогою негайно зупинити війну».

При цьому Глава УГКЦ зазначив, що УПЦ МП в Україні «підтримує нашу державність, бачимо чіткі меседжі, які подає Блаженніший Онуфрій».

Варто додати, що сьогодні в соціальних мережах поширилося відео, на якому патріарх Кирило передає ікону керівнику росгвардії, а той у відповідь рапортує, як вони «ефективно» здійснюють свою «контроперацію» в Україні.

Джерело: ДІ УГКЦ

Дорога до храму, Харків, 10.03.2022 р.
Світлина: Леонід Логвиненко

КОНЦЕПЦІЯ «РУССКОГО МІРА» – ЗЛОЧИННА АНТИХРИСТІЯНСЬКА ЄРЕСЬ: ЗАЯВА ПРОВІДНИХ ТЕОЛОГІВ ТА ІЄРАРХІВ

14.03.2022 р.

Низка всесвітньо визнаних фахівців із православ'я та православних ієрархів склали Декларацію про визнання концепції «Русского міра» єрессю, під яким підписалося вже понад 340 теологів, релігієзнавців, богословів тощо.

«Підтримка багатьма ієрархами Московського патріархату війни президента РФ Владіміра Путіна проти України базується на православному етнофілетистському релігійному фундаменталізмі, тоталітарному за своїм характером, який називається «Русский мир». Це фальшиве вчення, яке приваблює багатьох в Православній Церкві і яке підтримують навіть ультраправі католицькі й протестантські фундаменталісти», – зазначається в документі.

Як наголошують його автори, російське вторгнення в Україну 24 лютого 2022 року «є історичною загрозою для народу православної християнської традиції».

«У своїх промовах президент Владімір Путін та патріарх Московський Кіріл (Гундяєв) неодноразово розвивали ідеологію «Русского міра» впродовж останніх 20 років. Вони використовували цю ідеологію як основне виправдання вторгнення (починаючи з 2014 року, коли Росія анексувала Крим та ініціювала опосередковану війну на Донбасі, аж до початку сьогоденної повномасштабної війни).

«Русский мір» прийшов в Бучу.
Джерело: сторінка у ФБ
Олександра Остапи ▶

У цьому вченні стверджується, що існує міжнаціональна російська сфера або цивілізація, яка називається «Свята Русь», до якої входять Росія, Україна і Білорусь (а іноді Молдова і Казахстан), а також етнічні росіяни та російськомовні люди по всьому світу. І цей «Русській мір» нібито має спільний політичний центр (Москву), спільний духовний центр (Київ як «матір всієї Русі»), спільну мову (російську), спільну Церкву (Російська Православна Церква, Московський патріархат) і спільного патріарха (патріарх Московський), який працює у «симфонії» зі спільним президентом/національним лідером (Путіним) для управління цим «Русским міром», а також для підтримки спільної духовності, моралі та культури.

Вчення стверджує, що проти цього «Русского міра» стоїть корумпований Захід на чолі зі Сполученими Штатами та західноєвропейськими націями, які капітулювали перед «лібералізмом», «глобалізацією», «християнофобією», «гомосексуальними правами», що пропагуються в гей парадах та «войовничому секуляризмі». А протистоїть Заходу і тим православних, які впали в розкол (наприклад, Вселенський патріарх Варфоломій та інші помісні православні Церкви, які його підтримують) Московський патріархат разом із Путіним, які є справжніми захисниками православного вчення», – переказують основні тези еретичної концепції «Русского міра» автори документа.

Вони зауважують, що з моменту інтронізації Кіріла у 2009 році провідні діячі Московського патріархату і представники РПЦ загалом постійно спиралися на ці принципи, «щоб зірвати богословську основу православної єдності».

«Принцип етнічної організації Церкви був засуджений на Константинопольському соборі 1872 року. Неправдиве вчення про етнофілетизм є основою ідеології «Русского міра». Якщо вважати такі хибні принципи дійсними, то Православна Церква перестане бути Церквою Євангелія Ісуса Христа, Апостолів, Нікейсько-Константинопольського Символу Віри, Вселенських Соборів і Отців Церкви. Єдність стає по суті неможливою», – наголошується в заяві.

«Саме тому ми відкидаємо ересь «Русского міра» і ганебні дії влади Росії щодо розв'язання війни в Україні», – підкреслюють підписанти.

«Це вчення Російської Православної Церкви є глибоко неправославним, нехристиянським. [...] Так само, як Росія вторглася в Україну, так і Московський патріархат патріарха Кіріла вторгся в Православну Церкву, наприклад, в Африці, спричинивши розкол і чвари, завдаючи незліченні жертви не лише для тіла, а й для душі – це ставить під загрозу спасіння вірних», – наголошують православні експерти.

Декларацію опубліковано в неділю, 13 березня. Станом на ранок 14 березня під нею стояло загалом 342 підписи. Серед підписантів – троє представників Росії, зокрема колишній відповідальний редактор «Журналу Московської патріархії» Сергій Чапнін. Коментуючи цей документ, Чапнін зазначив, що він відкриває шлях до скидання патріарха Кіріла.

Джерело: «Новинарня»

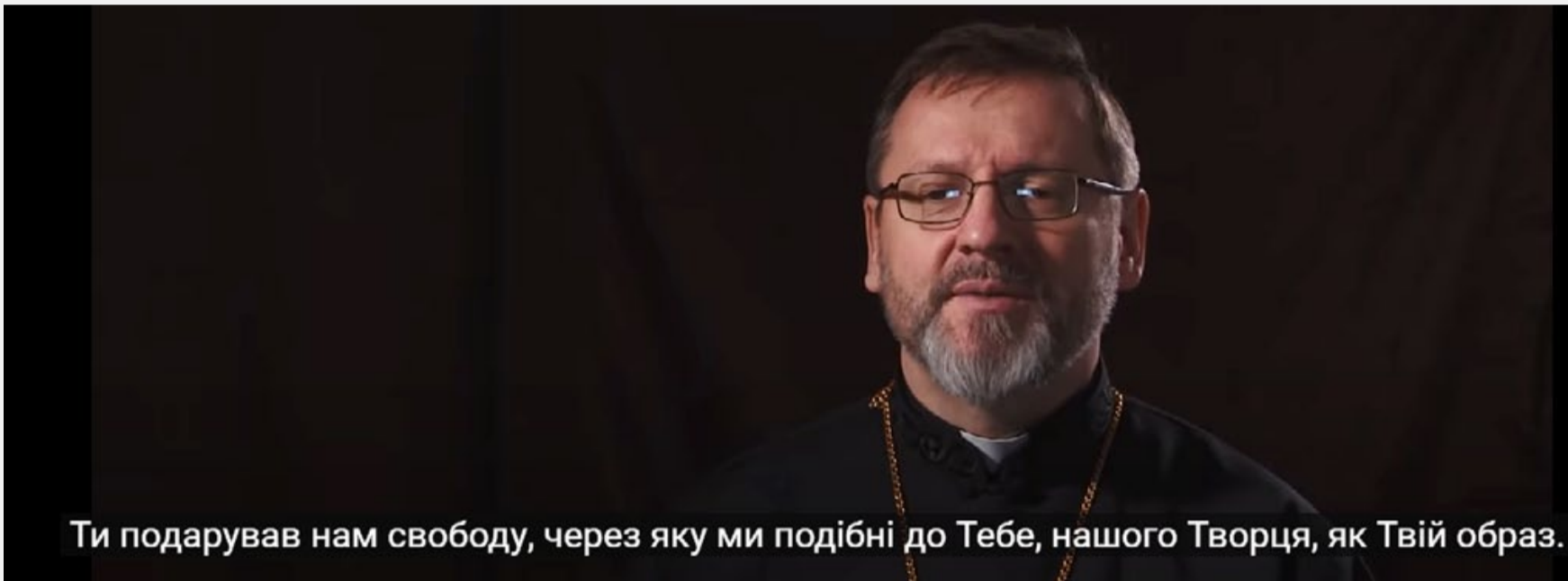
МОЛИТВА ЗА УКРАЇНУ В ЧАС РОСІЙСЬКОЇ АГРЕСІЇ

14.03.2022 р.

В молитві за Україну Блаженніший Святослав просить прощення від імені кожного українця за гріхи народу і благає Господа про допомогу і порятунок в час російської агресії.

Господи Вседержителю, Творцю неба і землі, джерело добра і подателю життя! Твоя милість просторіша за небеса. Із великої любові до нас, людей, Ти подав нам, Твоїм дітям, благословенну землю, Україну, яку ми прийняли як цінний дар із Твоїх люблячих рук! Ми дякуємо Тобі за те, що можемо називатися її доньками і синами, що можемо житися з багатства Твоїх дарів!

Господи, Ти добре знаєш, що тепер ми, як народ, складаємо важкий іспит нашого національного життя. Ти подарував нам свободу, через яку ми подібні до Тебе, нашого Творця, як Твій образ.

З Твоїх рук ми отримали нашу державу, вільну і незалежну, за яку протягом віків боровся великий сонм українців, герої віри, праведники і лицарі духу.

Сьогодні, припавши в молитві до Тебе, нашого люблячого Отця, просимо прощення від імені кожного українця за гріхи народу. Особливо благаємо прощення за брак єдності серед нас, суспільні незгоди, корупцію, моральні упадки, соціальну несправедливість. Прости нам наші провини. Бо від сьогодні хочемо бути Твоїм народом, що вірно береже Твої заповіді та повеління.

У час лихоліття і війни ми вдаємося до Тебе зі сокрушенням наших сердець, бо знаємо, що наша доля у Твоїх руках. Перед лицем ворога, що віроломно вдерся до нашого спільного дому, ми благаємо Тебе про допомогу і порятунок!

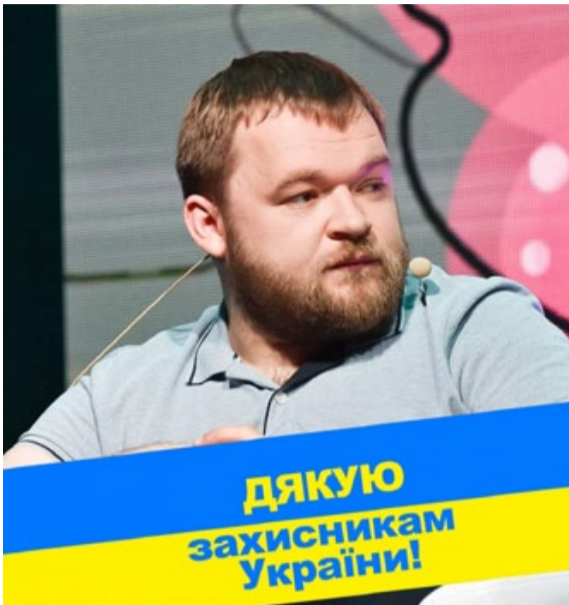
Ми усвідомлюємо те, що нічого не відбувається без Твого допусту. Тому, Владико, ми довіряємо Твоєму люблячому Провидінню, яке ніколи не кидає людину напризволяще. З відкритим серцем просимо Тебе, щоб Ти визволив нас з рук ворога, який жорстоко знущується з нашого люду, і подарував нам жадану перемогу та шлях до благословенного майбуття серед інших вільних народів землі.

Сьогодні ми, українці, об'єднавшись у цій соборній молитві, поручаємо Тобі нашу державу, увесь наш побожний народ, нашу столицю – древній Київ, усі наші міста і села, наших мужніх героїв-воїнів, наше теперішнє і майбутнє в руки Твого люблячого і милосердного Провидіння навіки. Амінь.

Джерело: ІР УГКЦ

ПРО НАШ НАЙБІЛЬШИЙ КАПІТАЛ

13.03.2022 р.

Ми тут в підручниках жалілися, нили, але по правді, ми нація воїнства і сили. Просто якось з власними державами не виходило. Все інші імперії витягували. То полякам допомагали турок і московитів попускати, то турками поляків і московитів, то московитами поляків і турків. За що і платилися. Бо не виступали від свого імені і не могли домовлятися нормально з іншими, хто б хотів з нами домовлятися, як з суб'єктом.

Люд у нас знає військову справу і це в крові. Просто в 20 ст. якось не склалось зробити країну свідомою. Окрім Галичини та Волині, більшість українців мали малу мотивацію і свідомість. Тому їх великий досвід і войовничість не були використані для національної держави. Старі полки гралися в Ковпака і *прочее*. Показували дух, але не зовсім там.

А ось сьогодні вся велика Україна, весь свій дух, історію, вміння, закріпила свідомістю. Нарешті. Буде важко ворогам. І вони програють. Нарешті спадок козацтва і іншого досвіду всією країною використовується для національної держави України.

Валентин Красноперов, з ФБ

Вулиця в Бучі завалена знищеним російським арсеналом. Приміський проспект у Бучі став одним з перших кладовищ для надій Росії оточити і увійти в Київ, а потім повалити уряд президента Володимира Зеленського. Світлина: ВВС/Лі Дюрант

ГЛАВА УГКЦ У 19-й ДЕНЬ ВІЙНИ: «ЗАХОЧУЮ ВСІХ ДО МОЛИТВИ І ПОСТУ, ЩОБ ВИГНАТИ З УКРАЇНИ ЗЛОГО ДУХА ВІЙНИ І ВСІХ, ЩО Є ЙОГО НОСІЯМИ»

14.03.2022 р.

Постімо і молимося за припинення війни в Україні, за припинення кровопролиття, кожен у свій спосіб, хто як уміє, в Україні чи на поселеннях. До цього закликав Отець і Глава Української Греко-Католицької Церкви Блаженніший Святослав у 19-й день війни у своєму щоденному воєнному зверненні.

Сьогодні 14 березня 2022 року, і Україна переживає 19-й день кривавої війни. Цієї ночі знову палали міста і села України. Знову зранене наше місто Київ, знову на голови мирних українців, які намагалися відпочивати вночі, падали російські бомби і ракети.

«Але Україна стоїть. Україна бореться. Україна засвідчує, що сила духу може бути сильнішою за силу чужої агресивної зброї. Український народ засвідчує своє право на існування, на свободу, право бути собою», – сказав Предстоятель.

Глава Церкви подякував усім тим, хто в різних частинах Європи і світу, зокрема впродовж останніх вихідних, виходив на площі та вулиці своїх міст у своїх країнах, щоб заманіфестувати гостре «ні!» агресії росії проти України.

«У таких обставинах не може бути нейтральної позиції. Бо той, хто мовчить, хто не засуджує цієї війни, стає співучасником злочину, агресії вбивств мирних людей України», – вважає Блаженніший Святослав і додає: «Тому дякую всім тим, хто разом з Україною виборює для всього світу право на мирне існування в новий час».

Глава Церкви подякував Святішому Отцеві Франциску, який вчора знову став на захист міст-мучеників України, зокрема Маріуполя, де і цієї ночі та за минулий день загинуло більше сотні людей.

Він подякував також усім лідерам країн за пошук мирного розв'язку війни в Україні. Водночас зауважив, що час на декларації та утвердження принципів і певних засад уже минув. Треба шукати механізмів, як зупинити цю війну. «Усіх вас закликаю не мовчати, не стояти осторонь, не бути учасниками злочину», – наголосив Глава Церкви.

Блаженніший Святослав пригадав, що Україна переживає час Великого посту, тож закликав усіх до молитви і посту, щоб вигнати з України злого духа війни і всіх тих, які є його носіями.

ДІ УГКЦ

ЛІЗА

15.03.2022 р.

Вже тиждень, як ми в УКУ намагаємося робити все і те найменше, що можемо, і навіть малюємо образи з усіма, хто знайшов прихисток у Колегіум і потребує розради, відпочинку такого виду терапії (як би це не виглядало дивно в цей час). Сьогодні хочу розповісти про Лізу.

Ліза – дитина, яка тікає від війни. Її місто, її дім атакують бомбами і ракетним обстрілом. Минулої неділі ми з Лізою малювали Святого Миколая. Дівчинка, навколо образу святого на рамочці, намалювала всю свою родину. Ліза просить Чудотворця зробити чудо і закрити небо над нашою Україною.

Ліза – маленька і щира дитина, і ще не розуміє, що в цьому світі безпека життя одних людей врівноважується стражданням і смертю інших. Сьогодні над містом, де знайшли прихисток багато українців, пролітали ракети. Немає безпечного місця...

Україна – це весь світ! Стоїмо

Написала іконописця, викладачка Іконописної школи «Радруж» (УКУ)

Уляна Креховець.

Джерело: сайт УКУ

XI

РОСІЮ ВИКЛЮЧИЛИ З РАДИ ЄВРОПИ

16.03.2022 р.

Росію остаточно виключили з Ради Європи після її 26-річної присутності у складі органу. Рішення було ухвалили одностайно в середу, 16 березня. Процес виключення було ініційовано на початку цього тижня, 15 березня, коли Парламентська асамблея Ради Європи рекомендувала виключити Росію зі складу організації через військове вторгнення в Україну. Одним з наслідків цього рішення стане неможливість російських громадян звертатися до Європейського суду з прав людини (ЄСПЛ).

Міністр закордонних справ України Дмитро Кулеба привітав це рішення, написавши у «Twitter», що «Росії немає місця в європейських органах, оскільки вона веде варварську агресивну війну проти України й вчиняє численні військові злочини». [...]

На світлині момент зняття прапора РФ з флагштока перед штаб-квартирою Ради Європи.

Джерело: DW; сторінка у ФБ Володимира Ар'єва

ВЛАДИКА БОГДАН ДЗЮРАХ: «СЬОГОДНІ В УКРАЇНІ ВИРІШУЄТЬСЯ ДОЛЯ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ЦИВІЛІЗАЦІЇ»

16.03.2022 р.

02 березня 2022 року, у Попельну середу, у день молитви і посту за мир в Україні, проголошений Святішим Отцем Папою Франциском, у відомій католицькій хорватській газеті «Голос Собору» вийшло інтерв'ю владика Богдана Дзюраха, Апостольського Екзарха у Німеччині та країнах Скандинавії. Єпископ розповів про російське повномасштабне вторгнення в Україну, його бачення причин та можливих наслідків як для України, так і для Росії та усього світу.

Як розпочати інтерв'ю з сином українського народу за таких драматичних обставин, коли одна страшна новина йде за іншою, і ніхто не знає, що буде, коли читачі візьмуть у руки цей тижневик і прочитають інтерв'ю? Мабуть, треба негайно насамперед подивитися на речі очима віри. Тож як Ви бачите цю ситуацію як людина віруюча і як душпастир?

Владика Б. Дзюрах: З самого початку я намагався сприймати події, що відбуваються в Україні, як духовну боротьбу між світлом і темрявою, між добром і злом, між силами лукавого і духом Божим, який пробудив і надихнув людей на те, щоб захищати свою гідність і свою свободу – божественні дари, які ми отримали як істоти, створені на образ і подобу нашого Творця і Спасителя.

Не випадково події Майдану взимку 2013–2014 років з самого початку називали «Революцією гідності». Тоді українці вийшли на центральну площу столиці не через низькі зарплати чи безробіття, а за справедливість, правду, свободу та гідність. Тому священники з різних Церков і конфесій також вийшли на вулиці, щоб духовно супроводжувати людей у цьому паломництві від рабства до свободи і гідності дітей Божих.

Зараз ми переходимо наше «Червоне море», переслідувані нашими гнобителями, які хотіли б повернути нас у російське імперське рабство. Але їм це не вдасться. Я твердо вірю, що саме Бог керує нашим паломництвом, і саме Він остаточно звільнить нас від ворога і переслідувача.

» **Перед нападом Росії на Україну вигадували тисячу сценаріїв, але ніхто не думав, що він може бути таким сильним, жорстоким і, – це очевидно кожному неспеціалісту, – дуже добре підготовленим. Схоже, це застало зненацька самих українців, – не лише простих людей, а й політичних та військових діячів. Ви, звичайно, не експерт для такого типу аналізу, але у Вас все ж є певні знання...**

Владика Б. Дзюрах: Перш за все, слід сказати, що цей кривавий сценарій був дійсно добре продуманий і підготовлений путінським режимом. Тому він не мав би бути несподіванкою для тих, хто несе політичну відповідальність в Європі. Сам Путін заявив про свої претензії щодо відновлення зон впливу під час Всесвітньої конференції з безпеки в Мюнхені 2007 року.

Хтось справедливо зауважив останніми днями, що ця війна сталася раптово й несподівано лише для тих, хто не був достатньо уважним. Я не думаю, що західні політики не знали про підступний характер режиму Путіна. Але занадто часто егоїстичні партійні інтереси переважали над цінностями. Українці кричали на весь світ, просячи підтримки та солідарності, але цей крик ігнорували, бо «бізнес любить тишу». Якщо додати, що корупція, на жаль, є лихом не тільки нашого українського суспільства, а набуває різних і часто дуже тонких форм рівно ж і в західному політичному світі, то отримуємо трагічний результат, який ми зараз спостерігаємо і переживаємо.

Ми в Україні пережили шок взимку 2013–2014 років, коли було вбито понад 100 активістів Майдану. Відтак, коли Росія окупувала Крим і вторглася в східні частини країни. Цю драму ми прожили наодинці, але гідно й відповідально. Хто на Заході пам'ятає, що влітку 2014 року після першого нападу російських військ (а це були вони, а не так звані «сепаратисти» чи так звані «ополченці!»), – ми отримали понад 1,5 мільйона внутрішніх біженців, які переїхали по всій країні і народ підтримав їх з великим співчуттям і солідарністю? Тому значна частина населення не мала ілюзій щодо планів Путіна щодо України. Якщо не хотілося вірити у можливість відкритої та масштабної війни, – то це не через наївність, а тому, що передбачалися жахливі наслідки, до яких може призвести такий напад. Очевидно, що кожна розумна істота хотіла б уникнути такого сценарію.

» **Враховуючи нинішню ситуацію, можливі сценарії, якими є Ваші сподівання? Чи є ще місце для переговорів, точніше, чесних переговорів?**

Владика Б. Дзюрах: Кожен день війни несе з собою нові страждання та нові невинні жертви. Тому тривалість конфлікту для нас неоднакова і тому ми першими зацікавлені в переговорах. Зрештою, кожна війна рано чи пізно закінчується переговорами. Але – з якої позиції? Щоб відновити справедливий мир чи щоб догодити агресору і зрадити жертву? Тому перед переговорами слід зупинити агресора і вилучити з його рук інструменти насильства. Лише після цього можна було б вести, як Ви кажете, «чесні переговори», які мають привести до відновлення справедливості щодо жертви агресії та прийняття необхідних рішень, щоб виключити подібну драму в майбутньому.

► Після місяців і тижнів багатьох розмов про неминучу можливість війни та дипломатичних зусиль, тепер здається, що Україна, принаймні у військовій сфері, залишилася напризволяще. Чи можна говорити про розчарування українського народу Заходом? І ще питання: чи може протилежна сторона розраховувати саме на це розчарування? Наприклад: Ось скільки ви можете розраховувати на Захід і куди вас ведуть ті, хто хоче прив'язати вас до Європи та США?

Владика Б. Дзюрах: Не думаю, що український народ мав надто багато очікувань щодо західної допомоги та підтримки в наших прагненнях і сподіваннях. Коли хтось слабкий (а наша українська демократія ще молода і тому слабка), завжди є ризик стати розмінною монетою великих держав цього світу. Тому дуже часто ми не відчували, що нас розуміють чи підтримують належним чином. Тому в суспільстві, безперечно, виникло певне розчарування.

Мені особисто було боляче, коли ще тиждень тому [інтерв'ю з'явилося 02.03. – прим. Перекладача] говорили: «Треба зупинити Путіна, інакше він почне війну проти України!» Я мало не хотів кричати: «Люди, Путін почав війну в Україні майже 8 років тому, ви цього не знали?».

І тим не менше, проєвропейський вибір українського народу був досить зрілим і реалістичним. Бо Україна формувала культурне та духовне обличчя Європи протягом усього другого тисячоліття, особливо після Хрещення Русі-України, яке відбулося у 988 році під проводом Володимира Великого. Його син Ярослав Мудрий видавав своїх дочок заміж за різних монархів Західної Європи і таким чином не лише встановлював родинні стосунки з європейськими країнами та народами, а й сприяв миру на всьому континенті. Не випадково визвольний і проєвропейський рух під назвою «Революція Гідності» 2013–2014 років журналісти розглядали і називали «поверненням додому». У Європі ми відчуваємо себе як вдома, а також готові внести свій внесок у розвиток спільного європейського дому та взяти на себе відповідальність за його майбутнє.

Сьогоднішню війну слід розглядати не як локальний конфлікт, а як глобальну війну двох протилежних світоглядів: авторитарного та демократичного. Сьогодні в Україні вирішуються доля європейської цивілізації – я в цьому переконаний! І величезна підтримка західних суспільств, яку ми бачимо сьогодні, показує, що наш континент все ще може мати надію на новий ренесанс. Ми платимо за це дуже високу ціну. Ми ніколи не будемо розчаровані, тому що ми зберігаємо свою гідність і захищаємо свою свободу, але також і вашу...

» **Безумовно, український народ може розраховувати на глибоке співчуття та солідарність Церкви, навіть на молитви багатьох. Що стосується Церкви в Хорватії, але й переважної більшості хорватського народу,**

це можна сказати майже з абсолютною впевненістю. Але чи достатньо цього? Ви, українці, чи можете ви сказати, що ви задоволені солідарністю Церкви в цей справді жахливий момент? Чого ви маєте право очікувати?

Владика Б. Дзюрах: Любов не заслуговується, її не потрібно і не можна очікувати. Любов приходить до нас як незаслужений дар і виявляє не стільки нашу потребу в годину випробувань, а передусім – благородний характер і милосердну душу наших друзів, які дарують нам свою любов. У ці дні в нас з'являються сльози на очах від так численних знаків близькості, молитви та солідарності, починаючи від Святішого Отця Франциска і закінчуючи моїми особистими хорватськими друзями – єпископами, священниками, мирянами, – від яких я щодня отримую запевнення в молитві та співчутті. Це надзвичайна і дуже зворушлива річ, яка також дає нам надію. Саме тоді, коли я пишу ці рядки, я отримав текстове повідомлення від хорватського друга з новиною, що сьогодні ввечері [у неділю, 27 лютого – ред.] усі Спільноти «Віри та Світла» Хорватії збираються на молитву через zoom за Україну.

Ви, хорвати, розумієте нас, тому що у вас був подібний досвід, за винятком того, що ми зіткнулися з більш лютим сусідом, який, на додаток, має ядерну зброю. Тому ми вдячні за кожен підтримку і будь-яку допомогу, особливо і на першому місці, за ваші молитви. Тому що, остаточно, мир і свобода приходять від Бога, Який є Подателем кожного істинного блага.

» Говорячи про досягнення, за його словами, «спеціальної військової операції», президент Росії Путін також згадав «денацифікацію України». Як Ви думаєте, що він мав на увазі? Хто такі, на вашу думку, «нацисти» України? Ми ставимо це питання тому, що навіть Хорватії часто приписували ярлик «фашизм», щоб тримати її під контролем певних політичних проєктів. І ця експлуатація минулого не зникла повністю...

Владика Б. Дзюрах: Путінська Росія живе з міфу про перемогу у Другій світовій війні, яку приписується майже виключно заслугам російського народу, хоча це зовсім не так. Але Путін хвалиться цією подією і святкує її, користуючись нагодою, щоб продемонструвати могутність російської армії, яка навіть сьогодні, відповідно до російської політики та очікувань людей, повинна змусити весь світ тремтіти, відповідно до російського прислів'я «нас бояться, значить – поважають». І тому поки весь світ, згадуючи жахи Другої світової війни, заявляє: «Ніколи більше війни!», росіяни люблять говорити: «Ми можемо повторити!». І тому, якщо вони хочуть «повторити» «переможну війну» проти фашистів і нацистів, їх треба знайти чи призначити. У цей час вони вибрали нас, і вони направили проти нашого народу пропаганду ненависті і клевету, настільки велику, що Геббельсу стає майже соромно і ніяково.

Військова пропаганда зайняла панівне місце у внутрішній російській політиці, тому на запитання в назві ще радянської пісні «Чи росіяни хочуть війни?» треба, на жаль, відповісти ствердно: так, вони цього хочуть, вони це підтримують, вони хваляться війною! І це дуже-дуже сумно! Здається, що багато хто з них навіть знаходить задоволення в тому, щоб змушувати інших тремтіти, викликати страх і муку у своїх сусідів, але таке ставлення свідчить лише про крайню бідність і моральну деградацію того народу, який став здобиччю їхніх деспотичних лідерів, позбавлених скрупулів. Росіяни ще не зрозуміли, що війну не можна виграти, бо кожна війна, як казав святий Іван Павло II, є поразкою людства і сумна доля чекає на тих, хто її провокує та підтримує. Приклад німців, які досі несуть ярмо провини за злочини нацистського режиму, мав би їх чомусь та й навчити...

» Слід припустити, що Українська Греко-Католицька Церква у наведеному вище баченні також розглядається як союзник «нацистських» сил. Чого може очікувати ця Церква, особливо на територіях, які зрештою потрапляють під окупацію чи контроль з боку агресивних сил? Ви прийняли

рішення, що робитимете в такому разі?

Владика Б. Дзюрах: Наша державна та церковна історії свідчать, що після військово-політичного завоювання Української держави Російською імперією (яке б «прізвище» ця імперія не носила: царська, більшовицька, комуністична чи путінська), завжди йшло придушення нашого церковного буття. Так було в часи після Берестейської унії, так було після Другої світової війни, так було після анексії Кримського півострова і зараз ми цього побоюємося.

Я знаю, що Глава і Отець нашої Церкви Патріарх Святослав разом з єпископами України прийняли рішення залишатися з вірними і з народом до кінця. І насправді, ми щодня отримуємо відео-послання від Блаженнішого зі словами підбадьорення та надії з Києва, а зі свого боку, молимося за нього та за всіх священників, монахів та вірних нашої Церкви, які перебувають у обставинах надзвичайної небезпеки.

► **Цей матеріал буде надруковано в Попельну середу, яку Папа Франциск проголосив днем посту заради миру. Коли він це зробив, ніхто не міг знати, що від війни, від такої страшної агресії, від стількох смертей нас відділяє лише кілька годин... Які шанси молитви та посту проти однієї з наймогутніших армій у світі?**

Владика Б. Дзюрах: Для нас, християн, є одна очевидна річ, що молитва – це заклик до наймогутнішої сили, могутнішої від будь-якої людської та військової сили, а саме – божественної сили. Але ця сила не хоче знищити злочинця, а хоче торкнутися його серця і навернути його, бо кожна війна і кожне насильство починається саме у людському серці.

Більше того, оскільки – зокрема у цій війні – йдеться про битву між добром і злом, між світлом і темрявою, молитва починає займати визначальне і вирішальне місце. І наші солдати на фронті теж цього просять. Вони усвідомлюють, що тільки Бог може остаточно перемогти зло.

► **За чотири дні до нападу російських військ Папа Римський сказав: «Як це сумно, коли люди та народи, які пишаються тим, що вони християни, бачать інших як ворогів і думають про війну! Це дуже сумно». Тепер, оскільки зрозуміло, хто почав війну, ці слова набувають іншого значення. Але Ви все ще вважаєте, що вони актуальні? На Вашу думку, є ймовірність того, що з глибоких християнських коренів російського народу виникне більш братня ментальність щодо українського народу, ментальність, яка одного дня може проявитися і в політичних рішеннях?**

Владика Б. Дзюрах: Християнське коріння російського народу було безжалісно знищено комуністичним режимом. У той час в Російській Федерації не було помітного підпільного християнського життя, яке могло б передавати справжню і здорову віру з покоління в покоління. Але ще до т. зв. «Жовтневої революції» 1917 року Російська Церква була внутрішньо ослаблена і скомпрометована царським режимом. Після розпаду Радянського Союзу люди зверталися до Церкви з надією отримати моральну та духовну настанову, але дуже швидко стало зрозуміло, що Церква не виправдала сподівань, залишившись на службі владних структур, замість того, щоб служити духовним потребам власного народу.

Слід пам'ятати, що Російська Церква в її нинішній іпостасі була організована Сталіним у 1943 році і відтоді носить фатальне тавро співпраці з комуністичним режимом. Щоб стати моральним авторитетом народу, Церкві, зокрема в особах її ієрархів, потрібно було б пережити щирий катарсис, глибоке навернення серця і ментальності, відірвавшись від сервілізму і підпорядкуванням щодо держави. Тільки вільна Церква може привести своїх вірних до справжньої і гідної свободи. Але це, на жаль, не сталося. **Тому Російська Церква залишається частиною російської політичної системи і також нестиме відповідальність за ці події – принаймні, перед Вічним Суддею.** Церква, яка дозволяє використовувати себе світській владі, зраджує своє покликання і не виконує своєї місії. За таку релігійну громаду потрібно молитися в душі співчуття та братерської любові.

Послання Фатімської Божої Матері про молитву за навернення Росії досі залишається дуже актуальним, про що свідчать трагічні події війни в Україні. Але це послання також несе в собі надію, що Непорочне Серце Богородиці врешті восторжествує. Тож не припиняймо молитися і мати надію!

**Пресслужба Апостольського екзархату
у Німеччині та країнах Скандинавії.
Воєнні світлини: Aris Messinis**

Чернігів, світлина із соціальних мереж

СЛЪЗИ МОЇ ЗБЕРИ У ТВІЙ БУРДЮК...

Мої скитання тобі відомі, сльози мої збери в бурдюк твій: чи ж не записані вони у твоїй книзі? Тоді вороги мої назад відступлять, як тільки я візву до тебе. Знаю напевне, що Бог зо мною. У Бозі я слово прославляю, в Господі прославлю слово. На Бога уповаю не боюся; що ж може заподіяти мені людина? Обітниці, що зробив я тобі, тяжать на мені, віддам тобі похвальну жертву. Бо спас єси життя моє від смерти, та й ноги мої, щоб я не спотикнувся, щоб перед Богом міг ходити у світлі живих.
(Псалом 56, фрагмент)

Продовження, на жаль, буде...

Автор: Александер Малаховський

ХРИСТИЯНСЬКИЙ ГОЛОС

CHRISTLICHE STIMME
Ukrainische Kirchenzeitung
Schönbergstrasse 9
D-81679 München
Inhaber, Herausgeber und Verleger: Apostolische
Exarchie für katholische Ukrainer in Deutschland und
Skandinavien

D-81629 Postfach 86 02 69
Погляди авторів не завжди відповідають поглядам
редакції. Редакція в потрібі скорочує і мовно ви-
правляє надіслані статті.
Газета виходить двічі на місяць.
Chefredakteur: Roman Kryk
Stellvertretender Redakteur: Bohdan Pidlisetsky

Telefon: +49 (0) 89 997 28 38 11
Telefax: +49 (0) 89 997 28 38 4
christl.stimme@t-online.de; ukrainische-kirche@t-
online.de;
www.ukrainische-kirche.de

Річну передплату (Unkostenbeitrag)
46,- Euro переказати на conto: Apostolische Exarchie
LIGA-Bank München
Konto-Nr.: 40 21 03 257
BLZ 750 903 00
IBAN: DE 64 7509 0300 0402 1032 57
BIC: GENODEF 1 M 0 5